

være aldeles fremmed for den gjældende Ret, som ved den Fallenter ved Lov 30te Decbr. 1858 § 8 tilstaaede Arrestfrihed, der har afløst de saakaldte Protektorier, har søgt at bevæge Fallenter til frivillig at blive tilstede for at gaa tilhaande under Konkursbehandlingen. At Lovgivningen har indskrænket sig hertil og ikke har paalagt Fallenten det som en Forpligtelse, hænger vistnok sammen med, at den gjældende Ret væsentlig staar paa det Standpunkt, at den Kreditor, som forfølger sin Ret, selv maa opspore og anvise de Midler, af hvilke han ved Statsmagtens Hjælp skal erholde Fyldestgjørelse, og ikke har tilegnet sig den Dpfattelse, at det er en Skyldners Pligt, naar han først er dømt til at betale, at stille sine Eiendele til Dombaverens Raadighed og i det Hele gjøre sit Bedste for, at han kan faa Dækning. Ligesom nærværende Forslag imidlertid i Afsnittet om Eksekution, jfr. § 165, har vedkjendt sig den sidstnævnte Dpfattelse, saaledes har man ment, at det ogsaa, naar en Skyldners Bo er kommet under Konkursbehandling, maa anses for at være en ham naturligt paahvilende Pligt at gjøre sit Bedste for, at Konkursbehandlingen kan føre til et for Kreditorerne saa gunstigt Resultat som muligt. Denne Pligt maa selvfølgelig begrændses ved, at det dog altid maa fastholdes som Hovedregel, at Skyldneren trods Konkursen har Krav paa at eksistere og derfor maa være Herre over sin Arbeidskraft (jfr. § 5); der bør derfor ikke af ham fordres nogen Virksomhed, som i væsentlig Grad vilde lægge Beslag paa hans Kræfter. Men dette vil heller ikke blive en Følge af Forslagets Bestemmelser, i hvilken Henseende navnlig fremhæves, at det er overladt Skifteretten at afgjøre, om Skyldneren kan forlade Retskredsen, hvorved Skifteretten selvfølgelig vil tage et væsentligt Hensyn til, om Skyldneren andetsteds kan komme i en Virksomhed. Særligt maa det erkjendes, at, dersom Skyldneren for at opfylde de ham paahvilende Pligter maa anvende megen Tid i Boets Tjeneste, har han et naturligt Krav paa Underholdning af Boet, og Hovedforbaret for den Bestemmelse (§ 82), at der kan tilstaaes Skyldneren Understøttelse af Boet, er vistnok netop det, at han skal gaa tilhaande med Oplysninger

under Boets Behandling. Det skal endnu bemærkes, at lignende Regler, som de foreslaaede, om Skyldnerens Forpligtelser overfor Boet og om hans Fængsling, findes i flere fremmede Konkurslove, f. Ex. den preussiske og den norske. Efter den franske Lovgivning var det endog Regelen, at enhver Fallent skulde fængsles, men dette er efterhaanden i Praxis blevet anvendt paa en saadan Maade, at det er sunket ned til at blive en blot Form.

Om den Udgang, Skyldneren har til Understøttelse af Boet, indeholdes der i Forslagets § 82 en Regel, som næsten ganske stemmer overens med Bestemmelsen i Lov 30te Decbr. 1858 § 9. Der er kun den Forskjel, at Forslaget som Betingelse for, at der kan tilstaaes Skyldneren Understøttelse, absolut kræver, at Flertallet af de paa Skiftesamlingen mødende Kreditorer samtykker deri, medens Lov af 30te December 1858 § 9 bruger mere ubestemte Udtryk, skjøndt ogsaa den vil have taget et væsentligt Hensyn til Kreditorernes Mening. Det kunde synes inkonsekvent, at Forslaget her ikke har ladet en Beslutning af Kreditorernes Flertal være afgjørende, men ved Siden deraf ligesom den gjældende Ret kræver Skifterettens Samtykke, for at Understøttelse af Boet kan tilstaaes Skyldneren. Men Forslagets Ordning lader sig dog vistnok forsvare ved den Betragtning, at der her, idetmindste i mange Tilfælde, er Tale om en Anvendelse af Boets Midler, som, hvis særegen Forhjemmel ikke havde, maatte siges at ligge udenfor Skiftesamlingens Kompetence. Understøttelse til Skyldneren tilstaaes jo nemlig ikke blot af Hensyn til Boets Løve som Løn for Skyldnerens Arbejde for Boet (jfr. ovenfor), men dels af rene Humanitetshensyn, dels af den mere almindelige, det enkelte Bo ikke nærmest vedrørende Grund, at det er i Fordringshavernes Interesse, at Skyldneren veed, at han kan vente en human Behandling, idet han herved vil blive mere tilbøielig til i Tide at overgive sit Bo til Konkursbehandling og ikke vil søle sig fristet til at sikkre sig Midler til sin Underholdning ved ulovlig Fordølgelse af Midler, der tilkomme Boet. Det er derfor naturligt, at det ikke tilstedes Skiftesamlingens Flertal uden Skifterettens Samtykke at gjøre en saadan udenfor Konkursbehandlingens egent-